

Loven af 4de Juli 1863 om Told- og Skibsafgifterne.

Finansministeren (Lüttichau): Idet jeg altsaa forelægger Forslag til Lov om Forandringer i Loven af 4de Juli 1863 om Told- og Skibsafgifterne, skal jeg kun bemærke, at dette lille Lovforslag ikke har nogen videre finansiel Betydning, idet der ikke er rørt ved Størrelserne af de Afgifter, som herigennem heds til Statskassen, idet Lovforslaget kun gaar ud paa en forandret Optrævningsmaade, idet der for Stenful og de dermed beslagtede Stoffer foreslaas en Optrævningsmaade baseret paa Begten i Stedet for den tidligere anvendelige, og idet der tillige med Hensyn til Tømmer og Træ, som omtales i den anden Paragraf, er truffet nærmere regulerende og til Dels forandrende Bestemmelser med Hensyn til Optrævningsmaaden af den derigennem hvede Afgift. Jeg skal forbeholde mig, naar Sagen kommer til første Behandling, at komme nærmere ind paa Realiteterne og skal altsaa nu indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Formanden (Høgsgbro): Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Den eneste Sag paa Dagsordenen er:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om en forandret Fordeling af Folketingsvalgkredsene.

Jeg skal da atter anmode den ærede første Viceformand om at indtage Formandspladsen.

Første Viceformand (S. C. Christensen): Forhandlingen er genoptagen. Folketingsmanden for Bræsto Amts 6te Valgkreds (Bojsen) har begæret Ordet for tredje Gang. Dertil kræves Tingets Samtykke. Hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold.) Det er givet.

Bojsen: Jeg talter Tinget, fordi det har villet høre mig. Dette er saa meget mere naturligt, som jeg har været ene om at føre Ordet fra vor Side i denne Sag. Jeg har nogle Bemærkninger at gøre til de Udtalelser, der ere faldne, siden jeg sidste Gang havde Ordet. Jeg ser ikke det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) her til Stede, og jeg skal heller ikke forfølge Diskussionen med ham yderligere. Da hans sidste Udtalelse jo gif ud paa at

bevise, at han i Virkeligheden var enig med mig, kan jeg jo i alt væsentligt dermed være tilfreds. Han endte dog med en Henstilling til mig, som giver mig Anledning til en lille Bemærkning, nemlig den Henstilling, at jeg skulde lægge mig efter at være den, der mere saa paa det heles Vel end paa et enkelt Partistandpunkt. Jeg erkender, at der ligger en ikke ringe Smiger i denne Henstilling til en, der staar som Ordfører for kun en Fjerdedel af Tinget, at jeg ikke alene skulde have det Hverv at varetage de 25's Færd, men ogsaa de andre Partiers. Dog maa jeg dertil sje, at jeg tror ikke, man ved nogen Grund skal kunne bebrejde den Gruppe, for hvilken jeg fører Ordet — i alt Fald kan man med mindre Grund end over for andre Sider af dette Ting — at den har luffet Djet i for det heles Vel. Jeg tror, vi fuldt og vel tør hævde den Paastand, at har nogen set paa det heles Vel, har det i første Række været den Gruppe, for hvilken jeg fører Ordet.

Det højtærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsgbro) har svaret mig i Forgaars og det fra Formandspladsen. Det stiller mig jo i Diskussionen noget vanskeliggere, naar det ærede Medlem snart taler fra sin Medlemsplads, snart fra Formandspladsen. Det gør Stillingen noget tvetydig. Jeg gaar imidlertid som noget aldeles sikkert ud fra, at det ærede Medlem ved at tale fra Formandspladsen ikke har ønsket at ty ind paa sit Fristed og sige: „helle mig“ for videre Tiltale. Det har jo ikke kunnet være det ærede Medlems Mening. Men har det ikke været dette, saa vil han vist ogsaa give mig Ret i, at jeg kan have Sje til ogsaa at besvare den Udtalelse, der ellers vilde være dækket af Formandspladsens Ultrænelighed. Det ærede Medlem — eller det er altsaa nu den højtærede Formand, jeg taler til — har anført nogle Eksempler, der skulde godtgøre hans Besjelse til ikke at lade hans egen Opfattelse af et Forslags større eller mindre Grundlovstridighed være bestemmende for, hvor vidt han vilde afvise det fra Formandspladsen eller ej. Disse Eksempler er jeg nødt til at behjfe lidt nærmere, fordi det er aabenbart, at de aldeles ikke bevise det, som det ærede Medlem mente at finde deri. Jeg har nu haft Tid og Lejlighed til at se dem efter. Af disse to Eksempler er det ene fra 22de Januar 1881 og det andet fra Juni Maaned samme Aar — det ene fra Folketinget, det andet fra Landstinget. Det Tilfælde, som det ærede Medlem sigtede til fra 22de Januar 1881 i Folketinget, hænger saaledes sammen. Her var indbragt et Forslag af